

című szaklap története

1951 óta jelenik meg a FAIPAR, a MTESZ (Műszaki és Tudományos Egyesületek Szövetsége) keretében 1950-ben megalapított Faipari Tudományos Egyesület (FATE) műszaki-tudományos folyóirata.

A társadalompolitikai indíttatású szakfolyóirat elsősorban szakmai fórumot biztosított a széttagolt, annak idején a több minisztérium felügyelete alá tartozó faipar; fűrész-, lemezipar, bútor-, épületasztalosipar, valamint a vegyes faipar, az állami és szövetkezeti szektor vezetőinek, dolgozóinak. 2013-ig A/4 formátumban, színes borítóval, belül fekete-fehér nyomtatott kiadásban, havonta jelent meg 30-40 oldalon, utána már negyedévente elektronikus formában. Közben 1996 és 1998 között a Bútorszövetség és a FATE közös gondozásában színes nyomtatott változata látott napvilágot Bútor és Faipar néven. A lap rendszeresen tudósított az Egyesület, a vállalatok életéről, a kutatási eredményekről, a szakma és a szakirodalom újdonságairól. Számos melléklet-sorozata is megjelent: fafajok, faipari gépek, berendezések.

Hogyan is kezdődött? Igazából nem tudjuk, egykori szerkesztőiből már senki sem él. Ismerjük azonban, hogy példányszáma háromezer volt, ami a kiadó Egyesület ezer fős létszáma mellett tekintélyes szám.

Tekintsük át, mi jellemezte a szaklap életében az elmúlt több, mint 70 esztendőt:

Az 1950-es évek elejének kedvelt témája volt a szocialista munkaversenyben elért eredmények taglalása, de számos írás jelent meg az új faipari gépekről, eljárásokról, a farost- és forgácslemezekről, azok gyártásáról, megmunkálásáról, a faipari mérnökképzésről. Számos orosz nyelvről fordított tudományos és/vagy népszerűsítő szakcikk jelent meg. Néhány -magyar szerzőtől megjelent- szakcikk nívós tudományos szintet ért el.

Az 1960-as esztendőkből számos cikk íródott a műgyanta ragasztókról, a poliészterrel történő felületkezelésről. Új rovat indult: "Mi újság a kárpitosiparban?" címmel, s megjelenik a faanyagvédelem, a nemzetközi összehasonlítás, az ipar és a kereskedelem újszerű kapcsolata. Ekkor az egyesületi tagdíj 2 Ft/hó, a lap ára 4 Ft volt. Egyre több tudományos szakcikk jelent meg. Ebben az időben indult be az egyetemi doktori cím megszerzésének lehetősége, így az új kutatási eredmények szakmai fórumává vált az újság. Megjelennek a KGST országok kutatóinak magyarra fordított szakcikkei. Ezért kritika is érte lapot, hogy a cikkek nagy része túl magas színvonalú a tagság egy része nem érti, hiányolja a közérthetőséget.

A 70-es – 80-as években a lap rendszeresen beszámol a szakmai kiállításokról. Időközben gyakorlatiasabbak, közérthetőbbek lettek a cikkek, több az írás a szakma fejlődéséről. Ugyanakkor megfelelő arányban maradtak a tudományos cikkek is. A szükséglet 1700 – 1800 példány, ami együtt járt az egy példányra jutó költségek

növekedésével; a lap veszteségessé vált. Felmerült a kérdés? Mi legyen a FAIPAR-ral? Megmaradt.

1990-től a példányszám tovább csökkent, már minden szám kiadását egy-egy vállalat támogatta és évente csak hat jelent meg. 1992-ben a kiemelkedő írói tevékenység elismerésére a Faipari Tudományos Egyesület első ízben adta ki a Lugosi Armand szakírói díjat. Az 1995. évet követően a szaklap a Bútorszövetséggel közös kiadásban jelent meg, bútorcentrikus lett. Szerkesztésében és megjelenésében stílusa a „szakmai bulvár” irányba fejlődött, de ez a megoldás sem vált be. 1998 második félévétől újra az Egyesület adja ki, negyedévente jelenik meg.

2002-től a lapot a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kara gondozza, jobb lehetőséget biztosítva a kutatási eredmények publikálásához és nem utolsósorban a megjelentetés finanszírozásához. A FAIPAR már nem a faiparos szakmák műszaki fóruma, hanem bejegyzett tudományos kiadvánnyá vált. Korlátozott példányszámban nyomtatva is megjelenik, de elérhető a Soproni Egyetem, ill. a Faipari Tudományos Egyesület honlapján is.

2009-től az Egyetemtól a kiadást átveszi a NymE-ERFARET Kft (később ERFARET Kft). Változatlanul tudományos kiadvánnyként jellemezhető, korlátozott példányszámban nyomtatva is megjelenik.

2014-től kizárólag elektronikus formában jelenik meg WoodScience-HUN alcímmel. 2016-ban az ERFARET Kft-t felszámolják, így az újság megjelenése azóta szünetel. A Szerkesztő Bizottság munkájában számos gyakorlati szakember, kutató, majd egyetemi oktató vett részt. Főszerkesztők:

1951 jan.	1955 szept	Huber Lajos
1955 okt.	1976 jún.	Róka Pál
1976 júl.	1984 febr.	Rieperger László
1984 márc.	1994 márc.	Lele Dezső
1994 ápr.	1995 szept.	Dr. Molnár Sándor
1995 okt	1997 márc.	Győri Ferenc és Dr. Molnár Sándor (társfőszerkesztők)
1997		Dr. Molnár Sándor és Szabó Pál (társfőszerkesztők)
1998	2001	Bíró Lászlóné
2002	2008	Dr. Winkler András
2009	2016	Dr. Bejó László

A Faipari Tudományos Egyesület jelenleg is napirenden tartja a szaklap újraindítását.

Budapest, 2023. június

Tóth Sándor